

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-209/14

Prishtinë/Priština,

01. februar 2017. godine

U postupku:

Preduzeće “K.” Prizren

Koje zastupa director, F.Q.

Žalilac

Protiv

P.J.

Ulica “Tase Živančevića” br. 27/A

Beograd

Republika Srbija

Tuženi

Žalbena veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu koje čine sudija: Beshir Islami, kao predsedavajući sudija, Anna Bednarek i Krassimir Mazgalov, sudije, odlučujući o žalbi protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/229/2014 (spisi predmeta zavedeni u KAI pod brojem KPA13297) od 13. marta 2014. godine, nakon razmatranja održanog 01. februara 2017. godine, donosi sledeću:

PRESUDU

Žalba F.Q. , podnesena protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/229/2014, što se tiče predmeta zavedenog u KAI pod brojem KPA13297, je odbačena kao zakasnela.

Proceduralni i činjenični istorijat

1. Dana 22. avgusta 2008. godine, P.J. (u daljem tekstu tuženi) podneo je zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI), tražeći ponovni posed stana u površini od 70 m², koji se nalazi u ulici „Otobarske revolucije“ lamela 2C/ 0, Opština Prizren (u daljem tekstu: predmetna imovina). Tuženi je naveo da je on vlasnik predmetne imovine i da je posed nad istom izgubio zbog okolnosti u vezi sa oružanim sukobom koji se desio na Kosovu 1998/99, ukazujući na 13. jun 1999. godine kao datum gubitka.
2. Da bi potkrepio svoj zahtev, tuženi je predstavio sledeća dokumenta:
 - Isplate od 7. marta 1994. godine, 15. aprila 1994. godine, 10 maj 1994. godine, 6. jula 1994. godine i 24. avgusta 1994. godine. Nema detalja o uplati, osim rečenice: „Uplata na osnovu ugovora o prodaji“ i iznosa novca koji je uplaćen.
 - Odluka o dodeli stana br. 521, izdata od strane preduzeća “Prizren Prevoz” od 2. oktobra 1995. godine. Prema odluci, tuženom je predmetna imovina dodeljena na trajno korišćenje. U tački 1. odluke je navedeno da je tuženi suvlasnik nad predmetnom imovinom, u površini od 14.058 m².
 - Računi za komunalne usluge iz 1997. godine i 1998. godine, koji dokazuju da je tuženi koristio predmetnu imovinu.
 - Ugovor o prodaji stana br. 40/2001 zaključenog između preduzeća „Prizren Prevoz“e koje zastupa direktor Z.S., u svojstvu prodavca, i tuženi u svojstvu kupca. Ugovor o prodaji je overen pred Paralelnim sudom u Prizrenu 4. oktobra 2001. godine.
 - Punomoćje overeno pred Prvim osnovnim sudom u Beogradu 13. septembra 2010. godine, pod br. 118522/2010. Tuženi je ovlastio S.P. da ga zastupa pred KAI i svim relevantnim institucijama u vezi sa imovinom.
3. KAI je objavila zahtev prema standardnoj proceduri postavljanjem obaveštenja o imovini 17. jula 2008. godine. Utvrđeno je da je predmetna imovina okupirana od strane nepoznatog lica. Dana 5. decembra 2013. godine, F.Q. , direktor gradskog prevoznog preduzeća “K. ”, je zatražio zakonsko pravo nad ovom imovinom (u daljem tekstu: žalilac).
4. U prilog svoje tvrdnje, podnosilac žalbe je izneo sledeća dokumenta:

- Prigovor gradskog prevoznog preduzeća NTU “K. ” br. 168, podnetog Izvršnom sekretarijatu KAI 25. juna 2009. godine, u kojem on navodi da je preduzeće “K. ” jedini imenovani nosilac prava nad predmetnom imovinom i da tuženi, ni u kom smislu nije stekao pravo vlasništva nad istom.
 - Odgovor br. 213 podnesen 6. septembra 2011. godine, preko kojeg je podnosilac žalbe izjavio da je tuženi imao samo pravo korišćenja predmetne imovine. Prema žaliocu, tuženi se nije pojavio na radnom mestu od 1999. godine, i za posledicu toga je izgubio pravo korišćenja predmetne imovine, dok u vezi sa ugovorom o prodaji, žalilac navodi da je on overen pred sudom koji je nezakonit, s obzirom na pečat koji ukazuje na 2001. godinu.
5. Odluka o dodeli je pozitivno verifikovana od strane Izvršnog sekretarijata KAI, dok ugovor o prodaji, zbog legalizacije pred paralelnim sudom Opštine Prizren, nije uopšte verifikovan.
 6. Odlukom KPCC/D/R/229/2014, Komisija za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu: KIZK) je odobrila pravo trajnog korišćenja u korist tuženog.
 7. Odluka KIZK je uručena S.B. 13. juna 2014. godine. On je primio odluku u ime tuženog i dostavio punomoćje Ov. Br. 5250/2012, overeno pred Opštinskim sudom u Prištini, ogranak u Gračanici, 26. septembra 2012. godine.
 8. Odluka KIZK je uručena žaliocu 9. juna 2014. godine. Njegov sin, T.Q., je primio odluku KIZK. Podnosilac žalbe, je osporio odluku KIZK 12. avgusta 2014. godine.
 9. Žalba je uručena tuženom 15. oktobra 2014. godine, dok je odgovor na žalbu uručen 28. oktobra 2014. godine.

Navodi strana u postupku

Žalilac

10. Podnosilac žalbe navodi da je odluka doneta od strane KIZK zasnovana na kršenju materijalnog i proceduralnog prava i, takođe, pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju.
11. Žalilac navodi da je tuženi podneo Izvršnom sekretarijatu KAI sumnjiva dokumenta koja su dobijena u vreme kada se preduzeće nalazilo pod privremenim merama, a nikakva odluka koja je izdata tokom perioda privremenih mera se ne može smatrati kao validna, jer je o slučajevima dodele stanova, uključujući i onaj iz ovog predmeta, proizvoljno odlučivano.
12. Prema žaliocu, tuženi nije kompletirao finansijske obaveze prema preduzeću koje je mu dalo stanarsko pravo.

Tuženi

13. Tuženi navodi da je stekao pravo na upotrebu nad predmetnom imovinom na zakonit način i detaljno je izložio dokumenta, koje je podneo pred prvostepenim organima, kako bi se potvrdilo njegovo pravo na korišćenje.

Pravno obrazloženje

14. Žalba je zakasnela.

15. Član 12.1 Zakona br. 03/L-079 nalaže kao što sledi: *“U roku od trideset (30) dana od obaveštavanja strana u postupku od strane Kosovske agencije za imovinu, strana može podneti žalbu protiv te odluke Vrhovnom sudu Kosova, a preko Izvršnog sekretarijata Kosovske agencije za imovinu ”.*

16. Odluka KIZK je uručena žalioцу 9. juna 2014. godine. Tako da je vremensko ograničenje za podnošenje žalbe isteklo 8. jula 2014. godine. Ipak, žalilac je uložio svoju žalbu 12. avgusta 2014. godine. To je izvan vremenskog roka.

17. Dana 24. maja 2016. godine je žalioцу uručen sudski nalog. U njemu se kaže:

Od F.Q. se zahteva da, u periodu od dve nedelje nakon prijema ovog naloga:

- *Zahteva se da razjasni vezu između DP-a “Prižren Prevoz” i NTU “K. ”.*
- *Da pruži dokaze da on ima pravo da zastupa NTU K. . U tom smislu, F.Q. mora da objasni, potkrepjeno dokazima, kako pravo lice je NTU “K. ”, kako je regulisano zastupanje ovog pravnog lica i u kom svojstvu F.Q. može zastupati NTU K. ” u ovom žalbenom postupku, i da se obezbedi overeno punomoćje.*
- *Prema izveštaju o isporuci, odluka KIZK, KPCC/D/R/229/2014, od 13. marta 2014. godine i overena odluka o zahtevu KPA13297 od 27. maja 2014. godine, su uručene žalioцу preko T.Q. (sina F.) 9. juna 2014. godine, koji je pružio KAI kopiju lične karte F.Q. prilikom ove isporuke. KAI je primila žalbu žalioца 12. avgusta 2014. godine. F.Q. je data mogućnost da objasni zašto žalba nije podneta u obaveznom pravnom roku od 30 dana nakon 9. juna 2014. godine.*

18. Podnosilac žalbe je odgovorio na ovaj sudski nalog 21. juna 2016. godine, tako što je priložio detaljno objašnjenje u vezi sa pitanjima postavljenim od strane suda. Na pitanje zašto žalba nije podneta u obaveznom roku od 30 dana, žalilac je objasnio da nije imao saznanja o mogućnosti podnošenja žalbe, pošto nije primio nikakva uputstva o ovom pravnom pitanju.

19. Vrhovni sud Kosova ne prihvata ovaj izgovor žalioца. Iz razloga što:

- Kao prvo, iz spisa predmeta se može videti da je prilikom primanja odluke KIZK, sin žalioца priložio ličnu kartu žalioца, kao dokaz da je ova odluka primljena, tako da je žalilac bio obavešten o odluci.

- Drugo, poslednja strana odluke KIZK koja je primljena od strane žalioca kaže:
“U roku od trideset (30) dana od obaveštavanja strana u postupku od strane Kosovske agencije za imovinu, strana može podneti žalbu protiv te odluke Vrhovnom sudu Kosova, a preko Izvršnog sekretarijata Kosovske agencije za imovinu”.

20. Stoga će se ova žalba odbaciti po proceduralnoj osnovi kao zakasnela, shodno članu 13.3, pod-stav (b) zakona br. 03/L-079 i člana 195.1 (a) i 196 Zakona o parničnom postupku br. 03/L-006.

Pravni lek

U skladu sa članom 13.6 Zakona 03/L-079, ova presuda je konačna i ne može se osporiti, ni redovnim, ni vanrednim pravnim lekovima.

Sylejman Nuredini, predsedavajući veća

Anna Bednarek, EULEX sudija

Krassimir Mazgalov, EULEX sudija

Sandra Gudaityte, EULEX notar